

Rozwój dziecka od 6-9 miesięcy

Jak wiemy rozwój fizyczny może od czasu do czasu ulegać zahamowaniu, ale nigdy się nie cofa. Mamy całkowitą pewność, że normalne, zdrowe dziecko im starsze, tym będzie większe. Rozwój psychiczny jest bardziej złożony, toteż nikt nam tego nie zagwarantuje, że starsze dziecko będzie lepsze.

Badania naukowe nad normalnymi dziećmi pokazały, że to generalne dążenie ku „coraz lepszemu” zachowaniu nie przebiega stabilnie i bez zahamowań, konsekwentnie i bez momentów regresji.

Każdy nowy etap rozwoju ma bowiem swoje jasne i ciemne strony.

Obserwując wczesne zachowania fizyczne można dojść do wniosku, że gdy dziecko w pierwszym okresie życia leży na brzuszku, to okresy, kiedy podkurcza ręce i ramiona, występują na przemian z tymi, podczas których je wyprostowuje.

Czyli od najwcześniejszych miesięcy w życiu dziecka zachodzą zmiany a etapy równowagi i nierównowagi wzajemnie się przeplatają.

Odkrycie to ma zarówno teoretyczne jak i praktyczne znaczenie.

Dzięki niemu, nie tylko wiadomo dlaczego, lecz także kiedy należy oczekiwać zmiany zachowania dziecka na gorsze.

Pomaga ono zrozumieć, że każdy etap, tak zwanego „dobrego” zachowania musi ulec zaburzeniu, aby można było następnie osiągnąć równowagę na wyższym poziomie rozwoju.

Nie można przecież wspinać się jedynie po „dobrej” stronie życia.

Równowaga musi się załamać i przynajmniej okresowo przejść w nierównowagę, jeśli dziecko ma w końcowym efekcie uzyskać dojrzałość.

Dziecko bada otaczający świat poprzez obserwację, dotyk i testowanie smaku poszczególnych przedmiotów.

Maluszek dość długo zajmuje się jednym przedmiotem, bada go, odkrywa nowe właściwości, by po 15-25 minutach uznać go za „starą” zabawkę.

Zapamiętanie właściwości przedmiotów umożliwia mu dostrzeżenie zmysłowych podobieństw między przedmiotami, zjawiskami.

Porównywanie wcześniejszych spostrzeżeń z aktualnymi jest jednym z pierwszych przykładów myślenia obrazowego, które to polega na syntezie i analizie zauważonych bodźców.

Za pośrednictwem wrażeń zmysłowych niemowlak zdobywa pierwsze informacje o otaczającym świecie. Toteż uśmiecha się do swego odbicia w lustrze, z pasją uderza przedmiotami o stół, aby wytworzyć hałas lub odpycha rękę dorosłego, żeby przyciągnąć

do siebie wymarzony przedmiot.
Świadczy to o tym, że już w tym okresie dziecko dostosowuje myślenie do określonej sytuacji, czyli wykazuje pewnego rodzaju inteligencję praktyczną.

W jaki sposób rozwijamy wrażliwość dziecka na bodźce?

W momencie kiedy pieszczotliwie mówimy do dziecka, nie tylko słucha ono naszego głosu, ale również się śmieje. Ciekawym jest fakt, że rozróżnia ton i barwę głosu mówiącego, zaczyna lubić niski głos ojca, który wcześniej napawał je lękiem. Wskazane jest śpiewanie dziecku krótkich, melodyjnych piosenek. Dziecko powinno mieć zapewnioną możliwość czystego i bezpośredniego kontaktu z przedmiotami. Powinno je trzymać, badać ich kształty, właściwości, ustawiać.

Rozwój ruchowy niemowlęcia polega na wzrastających wraz z wiekiem umiejętnościach dziecka do przyjmowania i zmiany postaw ciała. Około szóstego miesiąca dziecko zdobywa kontrolę nad swymi ruchami głowy i szyi. Leżąc na plecach potrafi zgąć głowę w kierunku tułowia. W tym też okresie, przy pomocy ruchów mięśni szyi i karku, zdolne jest usiąść.

Jak widzimy dziecko siedmiomiesięczne jest już na tyle „dojrzałe”, że zdecydowanie woli pozycję siedzącą, którą w sprzyjających warunkach potrafi utrzymywać przez dłuższy czas. Trzymane w pozycji stojącej „podskakuje”. W ósmym miesiącu siedzi już całkiem pewnie bez podtrzymywania, a na przełomie ósmego i dziewiątego miesiąca trzymane za rączki uczy się wstawać.

Ćwiczenia kształtujące prawidłowy rozwój mięśni

Umieść zabawki dziecka oraz inne atrakcyjne przedmioty w takiej odległości, aby dziecko próbowało je dosięgnąć. Połóż dziecko na brzuszku, w pewnej odległości rozłóż kolorowe zabawki, następnie zachęć je do przyczołgania się w kierunku kolorowych obiektów.

Opierając dziecko o coś twardego np. o kanapę spróbuj utrzymać je przez chwilę w pozycji stojącej. Naturalnie musisz uważać, żeby chwycić dziecko w momencie kiedy straci równowagę.

Włącz rytmiczną muzykę, podtrzymując dziecko za biodra kołysz je rytmicznie w takt muzyki. Połóż dziecko na plecach, trzymając je delikatnie za rączkę pomóż mu usiąść.

Niezależnie od tego, czy leży na plecach, na brzuszku, czy też siedzi na swoim wysokim krzeselku, niemowlak musi stale coś trzymać w rączce. Potrafi już nie tylko wyciągnąć ją w kierunku pożądanego przedmiotu, lecz także, jeśli tylko nie znajduje się on zbyt daleko, niezgrabnie go uchwycić. Najbardziej prawdopodobne jest, że podniesie go do buzi. Przy chwytności zaczyna posługiwać się kciukiem. Potrafi również utrzymać po jednym przedmiocie w każdej rączce.

Okres od 6 -9 miesięcy jest również czasem różnicowania się prawej i lewej ręki.

Od tego bowiem momentu można spostrzec, czy dziecko będzie praworęczne czy leworęczne.

Dziecko w tym wieku potrafi nie tylko chwytać przedmioty, ale też przekładać je sobie z ręki do ręki.

Kształtowanie się koordynacji ruchowej

Pokaż maluchowi interesujący obiekt lub zabawkę. Kiedy dziecko jest zainteresowane danym przedmiotem zakryj go i zapytaj np.

„Gdzie jest misiu”? następnie odkryj misia i powiedz „ O, jest!”.

Zabawy tego typu należy powtarzać kilkakrotnie.

Przynieś skrzynkę z zabawkami i poproś dziecko aby ci podawało zabawki tak długo, aż wszystkie zostaną wyjęte. Następnie poproś dziecko o włożenie zabawek do skrzynki.

Przynieś maluchowi trzy pudełka, takie, aby jedno z nich znajdowało się wewnątrz drugiego. Pokaż mu w jaki sposób można jedno pudełko włożyć w drugie, niech spróbuje zrobić to sam.

Rozwój kontaktów społecznych przebiega u dziecka w ścisłym powiązaniu z rozwojem jego życia uczuciowego.

Bardzo ważną sprawą jest aby w tym okresie próbować nawiązać z nim kontakt. Jeżeli niemowlak uśmiecha się, to można odwzajemnić się tym samym, w miarę możliwości reagować gdy płacze.

W okresie niemowlęctwa dziecko naturalnie łączy się do matki.

To matka wtedy jest najważniejsza i jeżeli relacje matki z dzieckiem będą prawidłowe, to maluch prawdopodobnie będzie dążył do rozwoju i lepszego poznania świata.

Dziecko w kresie od 6-9 miesięcy potrafi bawić się samo, co wcale nie znaczy, że nie interesuje się ludźmi. Maluszek jest jednostką prawdziwie społeczną. Z radością uśmiecha się do tych, którzy na niego patrzą, zazwyczaj jest bardzo przyjacielsko nastawiony wobec innych ludzi, zarówno swoich bliskich, jak i obcych. Odnacza się miłym połączeniem samowystarczalności i instynktu społecznego.

Z łatwością przechodzi od samodzielnej zabawy do czynności i zachowań związanych z obecnością kogoś innego. Ogólnie rzecz biorąc dziecko w każdej sytuacji czuje się dobrze, gdyż wiek od 6-9 miesięcy jest okresem znakomitej równowagi.

Ćwiczenia rozwijające zdolności lingwistyczne oraz wyrabiające cechy potrzebne do życia w zespole

Usiądź na przeciwko swego dziecka, śpiewaj z nim piosenki demonstrując akcję używając palców. Dziecko będzie starało

się naśladować twoje ruchy. Przynieś lustro, w którym maluszek zobaczy swoje odbicie. Nazwij i opisz cechy jego twarzy, później poszczególne części jego ciała.

Nazywaj pojedyncze przedmioty i skłoń dziecko do powtarzania nazw.

Zacznij uczyć dziecko posługiwania się talerzem i łyżeczką.

Bardzo ważne dla rozwoju dziecka jest poczucie bezpieczeństwa. Dom rodzinny jest miejscem, które powinno z tym bezpieczeństwem się kojarzyć.

Rodzice powinni zadbać o to, aby ich dzień był przewidywalny dla dziecka, dzięki temu dużo łatwiej będzie im wypracować stałe pory odpoczynku i rytm snu. Dziecko atakowane nadmiarem bodźców z otoczenia jak np. głośna muzyka, włączony telewizor, wieczorni goście, które minęło swoją porę snu, jest często rozdrażnione i mimo zmęczenia nie może zasnąć, a jego sen jest zazwyczaj niespokojny. W porze popołudniowej wskazane jest zwalnianie tempa zabaw, godziny wieczorne powinny być przeznaczone na pomoc dziecku w wyciszeniu się, może to być spokojna, relaksująca muzyka, układanie klocków czy delikatne uściski. Dobrze jest wypracować własny rytuał, który po pewnym czasie będzie się kojarzył z porą snu np. kolejno kolacja, kąpiel, zakładanie piżamki. Warto zaangażować w ten rytuał ukochaną lalkę lub misia, bo przytulanka pozostawiona w łóżeczku daje maluchowi poczucie bezpieczeństwa, a przecież o to nam chodzi.

Lidia Jachimowicz